

# BUKET ANLATIYOR



Merhaba! Geçen ay ailece çıktığımız tatilden ve yerleştiğimiz çadır kampından söz etmiştim... Kampı çok sevdim. Geri dönmek gerçekten zor olabek. Kocaman bir arkadaş grubumuz oldu. Uğur, Ozan, Ebru, Yeşim ve diğerleri... Hepsi harika çocuklar. Birbirimize o kadar alıştık ki... Her gün yapacak yepyeni şeyler buluyoruz. Doğayla iç içe bir tatil yapıyorsanız, çevreniz sürprizlerle dolu oluyor. Biz de bunu bildiğimizden, öğleden sonraların küçük geziler yapmaya ayınıyoruz. Sabahlarıysa erkenden kalkıp, öğlene kadar denizin keyfini çıkarıyoruz.

Bu sabah plaja gelenler, harıl harıl çalışan çocukları görünce çok şaşırdılar. Kamp tatilindeki en büyük kumden kaleği yapmaya karar vermiştik ve bunun için çok kum gerekiyordu.



Yeterli kumu biriktirmek için olanda gübümüzle kazarken, Ozan'ın sesi duyuldu.



Ozan, kumların altında tıfıta bir kutu bulmuştu. Aceleyle alıp içini açtı.



Kampta hiç kartal görmemiştik. Görcek bile gagasının ucunu nasıl kazacaktık ki? Belki de bir kartal fotoğrafıydı ouzu edilen... Belki anne-babamız görmüş olabilirdi. Öğle yemeğinde, bir de onlara sormaya karar verdik ve ayrıldık.

Yemekten sonra ekip yine kumsaldıydı. Kimse işe yarayan bir bilgi edinemedi. Her yıl ailesiyle bu kampa gelen Ozan bile bizimle aynı durumdaydı. Orada kartal falan yoktu. İyice meraklanmıştık.



Tüm öğleden sonra kartala benzer bir şeyler bulma umidiyle kampta dolaşarak durduk. Kartalı bulup, güneş batarken gagasının ucunu kazmalıydık. Ama bulamadık. Güneş batmak üzereydi. Yorgun argın kumların üzerine oturduğumuzda, bu konuyu unutmaya karar vermiştik.

Tam o sırada Uğur kararmaz bir şey keşfetti.

Bakin! Şuraya bakın çabuk!  
Kayanın gölgesine!



Kartal!!

Şaşkınlıktan donup kalmıştık. Güneş batmak üzereydi ve plajdaki kayanın kumsala düşen gölgesi, aynı bir kartal başı şekline almıştı. İşte kartal keşifimizdi.

Hiç zaman kaybetmeden gagasının ucunu kazdık ve öncelikle benzer bir başka tahta kutuyla karşılaştık. Bu esfer kutunun içinden haritaya benzer bir kâğıt parçası çıktı.

Hazine haritası bul



Harita, kampin pek uğramadığımız yerlerinden birini işaret ediyordu. Hava karandığı ve çok yorulduğumuz için bu işi yarına bıraktık.

Ertesi gün, aceleyle kampin haritada gösterilen bölgesine gittik ve ayırtılara uyarak hareket etmeye başladık.

Şurada gösterdiği büyük ağaç bu olmalı.  
Buradan yetmiş adım kumsala doğru  
yürüyeceğiz. Oradan da sola elli adım...



Hedefe virmeden önceki son adım biraz gözümüzü korkuttu ama...

Bu kocaman kayalığın  
arkasına nasıl geçeceğiz?

İşte  
şuradan!

...çalıkların arkasına gizlenmiş olan geçiş yolu meraklı gözlerimizden kaçırmadı.



Kayaların geçtiğimizde hazineyle karşı karşıya geldik.



Oyle büyülenmişlik ki, ağızımızdan tek bir sözcük çıkmıyordu. Gözlerimizi açabildiğimiz kadar açmış, içinde olduğumuz bu muhteşem manzaryı izlemeye çalışıyorduk. Bu büyük kayalığın arasında böyle bir yerin gizli olduğu kimsenin aklına gelmezdi. Çalıkların arkasına almış, hazinemize kavuşmuştu. Bununla, burayı keşfedenin Ozan'ın abisi ve arkadaşları olduğunu öğrendik. Bütün o kutuları ve haritayı onlar hazırlamışlar. Plajda kumla oynayan çocuklar, bulup keşfetsinler diye. Biz de aynı yolu izleyip, kutuları bulduğumuz yerlere gömdük. Yalnızca küçük bir değişiklik yaparak, kutudaki haritanın arkasına küçük bir not yazdık: "Hazineyi bulduktan sonra ilk göreviniz onu korumak olmalı."

SON